

[Korsgaard.]

Finansminister, at jeg er, om ikke begejstret — for det mener Ministeren ikke jeg kan blive —, saa dog glad over, at den Ret, som Ministeriet forbeholder sig til at appellere Sagerne til Domstolene, vil det kun benytte, naar det drejer sig om afgørende principielle Spørgsmaal, og ikke, naar det kun drejer sig om personlige Spørgsmaal.

Men derefter vil jeg gerne udtale min Begejstring over den højtærede Finansministers sidste Udtalelse, der gik ud paa, at vi skulde have en rigtig Ligning, og naar vi fik den, kom visse Mennesker til at betale mindre i Skat, end de nu betaler. Jeg tror imidlertid, min Begejstring vil forsvinde, naar jeg ser Livets Virkelighed, for jeg tror, at Procenterne vil blive staaende, og saa hjælper det jo ikke. Men det giver altsaa Mulighed for, at der engang kan komme en Tid, hvor jeg ogsaa kan omfatte denne Minister med Begejstring, hvis det skulde vise sig, at Resultatet blev, at Procenterne gik ned. Men vent og se!

Edvard Sørensen: Det glædede mig at høre, at den højtærede Minister var enig i min Betragtning, at det, som Skattekommissionen nu burde beskæftige sig med, var Byrdefordelingen mellem Stat og Kommune, idet jeg vist ikke siger for meget, naar jeg siger, at det, som Ministeren mener skal ske i Skattekommissionen, er en vis Retningslinie for dens Arbejde. Men jeg var ikke saa tilfreds med, at Ministeren mente, at dette med Byrdefordelingen skulde være Slutstenen, for man kunde ikke bygge Byrdefordelingen op, før man var færdig med den tekniske Revision af samtlige Skattelove. Det er jeg ganske uenig med Ministeren i. Det vilde dog være urimeligt at foretage tekniske Ændringer i Skattelovene, som maaske, naar den nye Byrdefordeling var færdig, var unødvendige. Hvorfor i al Verden skulde man i Skattekommissionen have det Arbejde? Det naturlige maatte være, at man nu tog fat paa det Spørgsmaal, hvordan Byrderne skulde fordeles, og naar det var gjort færdigt, paa Baggrund deraf byggede en Lovgivning op.

Det glædede mig, at Finansministeren var enig med mig i, at § 4 skal forstaaes saaledes, at det, der er Hovedopgaven, er at vejlede. Jeg er enig med Ministeren i, at der kan gives Situationer, hvor det er praktisk, at man kan tage Del i det konkrete Ligningsarbejde, men jeg forstaaer Ministeren saaledes — og jeg ønsker at

understrege det —, at det er Undtagelsen, Vejledningen er Regelen.

Med Hensyn til Direktoratets Beføjelser i øvrigt sagde Ministeren, at jeg mente det vel ikke bogstaveligt, naar jeg sagde, at Direktoratet intet kunde foretage sig uden Raadets Billigelse. Dertil vil jeg sige nej, for saa vidt angaar det daglige Kontorarbejde, og dér forstaaer jeg, Ministeren og jeg er enige. Vi er enige om — og det ønsker jeg at slaa en Streg under —, at det borgerlige Element har afgørende Indflydelse paa Direktoratets Beføjelser, og Ministeren tilføjede senere, at ud over det, altsaa ogsaa for det daglige Kontorarbejdes Vedkommende, maa jeg sige det saaledes: den daglige Udførelse af de Beføjelser, Ligningsraadet har givet Direktøren, skal Direktøren staa til Ansvar over for Ligningsraadet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Finansminister var i Slutningen af sin Tale inde paa at forsikre, hvor stor Betydning Ligeligheden i Skatteligningen havde, og føjede det til, som om det var noget, der var særlig for det Lovforslag, der her foreligger. Heri er vi — og det har jeg allerede sagt — slet ikke uenige; det er Ligelighed, vi skal have. Men Spørgsmaalet er, hvorledes vi mest praktisk faar den frem, og jeg blev lidt foruroliget ved, at Ministeren paa en Maade gav Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Nøhrs Udtalelse om, at man muligvis nu skulde til at reformere paa Underinstanserne. I saa Fald vil jeg rigtignok sige, skulde vi saa ikke gøre det færdig først? Det er meget ubehageligt og meget upraktisk, at der stadig forandres i Organisation, saaledes at man næsten ikke ved, hvornaar man skal ind under nye Tilstande.

Ministeren sagde, at Ligningsdirektoratet skulde være vejledende. Ja, men det gør det slet ikke nødvendigt at gaa til den nye Ordning, for det er det allerede i Forvejen. Man kan ikke komme uden om — saa kan man tale nok saa meget —, at det er Loven, der til syvende og sidst er afgørende, og dér er Ligningsdirektoratet helt anderledes sat frem i Forgrunden end de nuværende Kontorer, og deraf kommer ogsaa, at det andet Element er sat langt lavere ned; dets Indflydelse bliver mindre, fordi dets Ansvar bliver mindre.